

Isus Navin

¹ A po smrti Mojsija sluge Gospodnjega reèe Gospod Isusu sinu Navinu, sluzi Mojsijevu, govoreæi:

² Mojsije sluga moj umrije; zato sada ustani, prijeði preko toga Jordana ti i sav taj narod u zemlju koju ja dajem sinovima Izrailjevijem.

³ Svako mjesto na koje stupite stopama svojim dao sam vam, kao što rekoh Mojsiju.

⁴ Od pustinje i od ovoga Livana do rijeke velike, rijeke Efrata, sva zemlja Hetejska do velikoga mora na zapadu, biæe meða vaša.

⁵ Niko se neæe održati pred tobom svega vijeka tvojega; s tobom æu biti kao što sam bio s Mojsijem, neæu otstupiti od tebe niti æu te ostaviti.

⁶ Budi slobodan i hrabar, jer æeš ti predati tome narodu u našljedstvo zemlju za koju sam se zakleo ocima njihovijem da æu im je dati.

⁷ Samo budi slobodan i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovjedio Mojsije sluga moj, ne otstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo, da bi napredovao kuda god poðeš.

⁸ Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noæ, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer æeš tada biti sreæan na putovima svojim i tada æeš napredovati.

9 Nijesam li ti zapovjedio: budi slobodan i hrabar? ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.

10 Tada zapovjedi Isus upraviteljima narodnijem govoreæi:

11 Prođite kroz oko i zapovjedite narodu govoreæi: spremite sebi brašnjenice; jer æete do tri dana prijeæi preko Jordana da uđete i uzmete zemlju koju vam Gospod Bog vaš daje u našljedstvo.

12 A plemenu Ruvimovu i Gadovu i polovini plemena Manasijina reèe Isus govoreæi:

13 Opomenite se šta vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji rekav: Gospod Bog vaš smiri vas i dade vam ovu zemlju.

14 Žene vaše, djeca vaša i stoka vaša neka ostanu u zemlji koju vam dade Mojsije s ovu stranu Jordana; vi pak prijeđite pod oružjem pred braæom svojom, koji ste god za vojsku, i pomozite im,

15 Dokle ne smiri Gospod i braæu vašu kao vas, i naslijede i oni zemlju koju im daje Gospod Bog vaš; pa se onda vratite na našljedstvo svoje, koje vam je dao Mojsije sluga Gospodnji s ovu stranu Jordana k istoku, i držite ga.

16 A oni odgovoriše Isusu govoreæi: što si nam god zapovjedio èiniæemo, i kuda nas god pošlješ iæi æemo.

17 Slušaæemo te kako smo slušali Mojsija; samo neka Gospod Bog tvoj bude s tobom kao što je bio s Mojsijem.

18 Ko bi se protivio tvojoj zapovijesti i ne bi

slušao riječi tvojih u svemu što mu zapovjediš, neka se pogubi; samo budi slobodan i hrabar.

2

¹ A Isus sin Navin posla iz Sitima potajno dvije uhode rekavši im: idite, vidite zemlju i Jerihon. I oni otidoše, i dođoše u kuću jednoj kurvi, kojoj ime bješe Rava, i poèinuše ondje.

² Ali bi javljeno caru Jerihonskom i kazano: evo, ljudi dođoše ovamo noćas između sinova Izrailjevih da uhode zemlju.

³ I posla car Jerihonski k Ravi i poručni: izvedi ljude koji su došli k tebi i ušli u tvoju kuću, jer su došli da uhode svu zemlju.

⁴ Ali žena uzevši ona dva čovjeka sakri ih; pa reče: jest istina da su ljudi došli k meni, ali ja ne znam odakle bijahu;

⁵ I kad se vrata zatvorahu u sumrak, ljudi izidoše; ne znam kuda otidoše; idite brzo za njima; stignuæete ih.

⁶ A ona ih bješe izvela na krov, i sakrila ih pod lan netrven, koji bijaše razastrla po krovu.

⁷ I ljudi pođoše za njima u potjeru put Jordana do broda; i vrata se zatvoriše kad izide potjera za njima.

⁸ Oni pak još ne bjehu pospali, a ona dođe k njima na krov,

⁹ I reče im: znam da vam je Gospod dao ovu zemlju, jer nas popade strah od vas, i prepali su se od vas svi koji žive u ovoj zemlji.

¹⁰ Jer èusmo kako je Gospod osušio pred vama Crveno More kad izidoste iz Misira, i šta ste

uèinili od dva cara Amorejska koji bijahu preko Jordana, od Siona i Oga, koje pobiste.

¹¹ I kad to èusmo, rastopi se srce naše, i ni u kome veæ nema junaštva od straha vašega; jer je Gospod, Bog vaš, Bog gore na nebu i dolje na zemlji.

¹² Nego sada zakunite mi se Gospodom da æete uèiniti milost domu oca mojega kao što ja vama uèinih milost, i dajte mi znak istinit,

¹³ Da æete saèuvati život momu ocu i mojoj materi i mojoj braæi i mojim sestrama i svjema njihovijem, i da æete izbaviti duše naše od smrti.

¹⁴ A ljudi joj odgovoriše: mi æemo izginuti za vas, ako ne izdate ove naše stvari; i kad nam Gospod da ovu zemlju, uèiniæemo ti milost i vjeru.

¹⁵ Tada ih ona spusti kroz prozor po konopcu; jer kuæa njezina bješe na zidu gradskom, i ona na zidu nastavaše.

¹⁶ I reèe im: idite u goru da ne naiđe na vas potjera, i ondje se krijte tri dana dokle se ne vrati potjera, pa onda idite svojim putem.

¹⁷ A ljudi joj rekoše: biæemo prosti od ove tvoje zakletve kojom si nas zaklela;

¹⁸ Evo, kad doðemo u zemlju, veži ovu vrvicu od skerleta na prozor, kroz koji si nas spustila, i skupi kod sebe u tu kuæu oca svojega i mater i braæu i sav dom oca svojega.

¹⁹ I ko bi god izašao iz tvoje kuæe, krv njegova neka bude na njegovu glavu, a mi da nijesmo krivi; a ko god bude s tobom u kuæi, krv njegova neka dođe na naše glave, ako ga se ko rukom dotakne.

²⁰ Ali ako izdaš ovu stvar našu, tada æemo biti prosti od tvoje zakletve, kojom si nas zaklela.

²¹ A ona odgovori: kako rekoste tako neka bude. Tada ih pusti, i otidoše; i ona veza vrvicu od skerleta na prozor.

²² A oni otišavši dođoše u goru, i ostaše ondje tri dana dokle se ne vrati potjera; jer ih potjera tražашe po svijem putovima, ali ih ne nađe.

²³ I vratiše se ona dva èovjeka, i sišavši s gore prebrodiše i dođoše k Isusu sinu Navinu, i pripovjediše mu sve što im se dogodilo.

²⁴ I rekoše Isusu: zaista dao nam je Gospod u ruke svu tu zemlju, i svi stanovnici one zemlje uplašili su se od nas.

3

¹ I usta Isus ujutru rano, i kretoše se od Sitima i dođoše do Jordana on i svi sinovi Izrailjevi, i noæiše ondje a ne prijeđoše.

² A poslije tri dana prođoše upravitelji kroz oko,

³ I zapovjediše narodu govoreæi: kad vidite kovèeg zavjeta Gospoda Boga svojega i sveštenike Levite gdje ga nose, pođite i vi s mjesta svojega i idite za njim.

⁴ Ali neka bude daljina izmeðu vas i njega do dvije tisuæe lakata; bliže do njega ne primièite se, da biste poznali put kojim æete iæi, jer još nikada nijeste išli tijekom putem.

⁵ I Isus reèe narodu: osveštajte se, jer æe sjutra uèiniti Gospod èudesa meðu vama.

⁶ Potom reèe Isus sveštenicima govoreæi: uzmite kovèeg zavjetni, i idite pred narodom. I uzeše kovèeg zavjetni i poðoše pred narodom.

⁷ A Gospod reèe Isusu: danas te poèinjem uzvišavati pred svijem Izrailjem da poznadu da æu i s tobom biti kao što sam bio s Mojsijem.

⁸ Zato ti zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg zavjetni, i reci: kad doðete na kraj vode Jordana, stanite u Jordanu.

⁹ I reèe Isus sinovima Izrailjevim: pristupite ovamo, i èujte rijeèi Gospoda Boga svojega.

¹⁰ Potom reèe Isus: po ovom æete poznati da je Bog živi posred vas, i da æe doista odagnati ispred vas Hananeje i Heteje i Jeveje i Ferezeje i Gergeseje i Amoreje i Jevuseje:

¹¹ Evo, kovèeg zavjeta Gospoda svoj zemlji poæi æe pred vama preko Jordana.

¹² Zato sada izberite dvanaest ljudi iz plemena Izrailjeva, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena.

¹³ I èim sveštenici noseæi kovèeg zavjeta Gospoda Gospoda svoj zemlji stanu nogama svojim u vodi Jordanskoj, voda æe se u Jordanu rastupiti, te æe voda koja teèe ozgo stati u gomilu.

¹⁴ I kad se podiže narod iz šatora svojih da prijeðe preko Jordana, i sveštenici ponesoše kovèeg zavjetni pred narodom,

¹⁵ I kad oni što nošahu kovèeg doðoše do Jordana, i sveštenici noseæi kovèeg okvasiše noge svoje na kraju vode jer je Jordan pun preko bregova svojih za cijelo vrijeme žetve

¹⁶ Ustavi se voda što tecijaše ozgo, i stade u

jednu gomilu vrlo nadaleko, od grada Adama, koji je kraj Zaretana; a što tecijaše dolje u more kraj polja, more slano, oteèe sasvijem; i narod prelažaše prema Jerihonu.

¹⁷ A sveštenici koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega stajahu na suhu usred Jordana tvrdo, i sav Izrailj iđaše po suhu, dokle sav narod ne prijeđe preko Jordana.

4

¹ A kad sav narod prijeđe preko Jordana, reèe Gospod Isusu govoreæi:

² Izberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena,

³ I zapovjedite im i recite: uzmite odavde, isred Jordana, s mjesta gdje stoje nogama svojim sveštenici, dvanaest kamena, i odnesite ih sa sobom, i metnite ih ondje gdje æete noæas noæiti.

⁴ Tada dozva Isus dvanaest ljudi, koje bješe odredio između sinova Izrailjevih, po jednoga èovjeka iz svakoga plemena.

⁵ I reèe im Isus: idite pred kovèeg Gospoda Boga svojega usred Jordana, i uzmite svaki po jedan kamen na rame svoje, prema broju plemena sinova Izrailjevijeh,

⁶ Da bude znak među vama. Kad vas poslije zapitaju sinovi vaši govoreæi: šta æe vam to kamenje?

⁷ Recite im: jer se voda u Jordanu rastupi pred kovèegom zavjeta Gospodnjega, kad prelažaše preko Jordana, rastupi se voda u Jordanu, i ovo je kamenje spomen sinovima Izrailjevim do vijeka.

⁸ I uèiniše sinovi Izrailjevi kako zapovjedi Isus; i uzeše dvanaest kamena isred Jordana, kako bješe rekao Gospod Isusu, prema broju plemena sinova Izrailjevih; i odnesoše ih sa sobom na noæište, i metnuše ih ondje.

⁹ A i usred Jordana postavi Isus dvanaest kamena na mjestu gdje stajahu nogama svojim sveštenici noseæi kovèeg zavjetni, i ondje ostaše do danas.

¹⁰ Sveštenici pak koji nošahu kovèeg stajahu usred Jordana dokle se ne svrši sve što bješe Gospod zapovjedio Isusu da kaže narodu, sasvijem kako bješe Mojsije zapovjedio Isusu. I narod pohitje i prijeđe.

¹¹ A kad prijeđe sav narod, onda prijeđe i kovèeg Gospodnji i sveštenici, a narod gledaše.

¹² Prijeđoše i sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina pod oružjem pred sinovima Izrailjevim, kao što im bješe kazao Mojsije.

¹³ Oko èetrdeset tisuæa naoružanih prijeđoše pred Gospodom preko Jordana na boj u polje Jerihonsko.

¹⁴ Taj dan uzvisi Gospod Isusa pred svijem Izrailjem; i bojahu ga se, kao što su se bojali Mojsija, svega vijeka njegova.

¹⁵ I reèe Gospod Isusu govoreæi:

¹⁶ Zapovjedi sveštenicima koji nose kovèeg od svedoèanstva neka izidu iz Jordana.

¹⁷ I zapovjedi Isus sveštenicima govoreæi: izidite iz Jordana.

¹⁸ A èim sveštenici koji nošahu kovèeg zavjeta Gospodnjega izidoše isred Jordana, i stadoše

na suho nogom svojom sveštenici, odmah se povrati voda u Jordanu na mjesto svoje, i poteèe kao i prije povrh svijeh bregova svojih.

¹⁹ A izide narod iz Jordana desetoga dana prvoga mjeseca, i stadoše u oko u Galgalu, s istoka Jerihonu.

²⁰ A onijeh dvanaest kamena, što iznesoše iz Jordana, postavi Isus u Galgalu,

²¹ I reèe sinovima Izrailjevim govoreæi: kad unapredak zapitaju sinovi vaši oce svoje govoreæi: šta æe to kamenje?

²² Tada obavijestite sinove svoje, i recite im: suhim prijeðe Izrailj preko ovoga Jordana.

²³ Jer Gospod Bog vaš osuši Jordan pred vama dokle prijeðoste, kao što je uèinio Gospod Bog vaš od Crvenoga Mora osušivši ga pred nama dokle prijeðosmo;

²⁴ Da bi poznali svi narodi na zemlji da je ruka Gospodnja krjepka, da biste se svagda bojali Gospoda Boga svojega.

5

¹ A kad èuše svi carevi Amorejski, koji bijahu s ovu stranu Jordana k zapadu, i svi carevi Hananski, koji bijahu pokraj mora, da je Gospod osušio Jordan pred sinovima Izrailjevijem dokle prijeðoše, rastopi se srce u njima i nesta u njima junaštva od straha sinova Izrailjevijeh.

² U to vrijeme reèe Gospod Isusu: naèini oštrem nože, i obreži opet sinove Izrailjeve.

³ I naèini Isus oštrem nože, i obreza sinove Izrailjeve na brdašcu Aralotu.

⁴ A ovo je uzrok zašto ih Isus obreza: sav narod što izide iz Misira, sve muškinje, svi ljudi vojnici pomriješe u pustinji na putu, pošto izidoše iz Misira;

⁵ Jer bješe obrezan sav narod koji izide, ali ne obrezaše nikoga u narodu koji se rodi u pustinji na putu, pošto izidoše iz Misira.

⁶ Jer èetrdeset godina iđahu sinovi Izrailjevi po pustinji dokle ne pomrije sav narod, ljudi vojnici, što izidoše iz Misira, jer ne slušaše glasa Gospodnjega, te im se zakle Gospod da im neæe dati da vide zemlju, za koju se zakleo Gospod ocima njihovijem da æe nam je dati, zemlju, gdje teèe mlijeko i med;

⁷ I na mjesto njihovo podiže sinove njihove; njih obreza Isus, jer bijahu neobrezani, jer ih ne obrezaše na putu.

⁸ A kad se sav narod obreza, ostaše na svojem mjestu u okolu dokle ne ozdraviše.

⁹ Tada reèe Gospod Isusu: danas skidoh s vas sramotu Misirsku. I prozva se ono mjesto Galgal do današnjega dana.

¹⁰ I sinovi Izrailjevi stojeæi u okolu u Galgalu, slaviše pashu èetrnaestog dana onoga mjeseca uveèe u polju Jerihonskom.

¹¹ I sjutradan poslije pashe jedoše od žita one zemlje hljebove prijesne i zrna pržena, isti dan.

¹² I presta mana sjutradan pošto jedoše žita one zemlje, i veæ više ne imaše mane sinovi Izrailjevi, nego jedoše od roda zemlje Hananske one godine.

¹³ I kad Isus bijaše kod Jerihona, podiže oèi svoje i pogleda, a to èovjek stoji prema njemu

s golijem maèem u ruci. I pristupi k njemu Isus i reèe mu: jesi li naš ili naših neprijatelja?

¹⁴ A on reèe: nijesam; nego sam vojvoda vojske Gospodnje, sada dođoh. I Isus pade nièice na zemlju, i pokloni se, i reèe mu: šta zapovijeda gospodar moj sluzi svojemu?

¹⁵ A vojvoda vojske Gospodnje reèe Isusu: izuj obuæu s nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveto. I uèini Isus tako.

6

¹ A Jerihon se zatvori, i èuvaše se od sinova Izrailjevih; niko ne izlažaše, niti ko ulažaše.

² A Gospod reèe Isusu: evo, dajem ti u ruke Jerihon i cara njegova i junake njegove.

³ Zato obidite oko grada svi vojnici, iduæi oko grada jedanput na dan; tako uèini šest dana.

⁴ A sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovèegom; a sedmoga dana obidite oko grada sedam puta, i sveštenici neka trube u trube.

⁵ Pa kad otežuæi zatrube u rogove ovnujske, èim èujete glas od trube, neka povièe sav narod iza glasa; i zidovi æe gradski popadati na svojem mjestu, a narod neka ulazi, svaki naprema se.

⁶ Tada Isus sin Navin dozva sveštenike, i reèe im: uzmite kovèeg zavjetni, a sedam sveštenika neka nose sedam truba od rogova ovnujskih pred kovèegom Gospodnjim.

⁷ A narodu reèe: idite i obidite oko grada, i vojnici neka idu pred kovèegom Gospodnjim.

⁸ A kad Isus reèe narodu, sedam sveštenika noseæi sedam truba od rogova ovnujskih pođoše

pred Gospodom, i zatrubiše u trube, a kovèeg zavjeta Gospodnjega počè za njima.

⁹ A vojnici počòše pred sveštenicima, koji trubljahu u trube, a ostali počòše za kovèegom; iduæi trubljahu u trube.

¹⁰ A narodu zapovjedi Isus govoreæi: ne vièite, i nemojte da vam se èuje glas, i nijedna rijeè da ne izide iz usta vaših do dana kad vam ja kažem: vièite; tada æete vikati.

¹¹ Tako obide kovèeg Gospodnji oko grada jednom; pa se vratiše u oko, i noæiše u okolu.

¹² A sutradan usta Isus rano, i sveštenici uzeše kovèeg Gospodnji.

¹³ I sedam sveštenika noseæi sedam truba od rogova ovnujskih iðahu pred kovèegom Gospodnjim, i iduæi trubljahu u trube; a vojnici iðahu pred njima, a ostali iðahu za kovèegom Gospodnjim; iduæi trubljahu u trube.

¹⁴ I obidoše oko grada jednom drugoga dana, pa se vratiše u oko; tako uèiniše šest dana.

¹⁵ A sedmoga dana ustaše zorom, i obidoše oko grada isto onako sedam puta; samo toga dana obidoše oko grada sedam puta.

¹⁶ A kad bi sedmi put da zatrube sveštenici u trube, Isus reèe narodu: vièite, jer vam Gospod daje grad.

¹⁷ A grad da bude proklet Gospodu i što je god u njemu; samo Rava kurva nek ostane u životu i svi koji budu kod nje u kuæi, jer sakri poslanike koje bijasmo poslali.

¹⁸ Ali se èuvajte od prokletijeh stvari da i sami ne budete prokleti uzevši što proketo, i da ne navuèete prokletstvo na oko Izrailjev i smetete

ga.

¹⁹ Nego sve srebro i zlato i posuđe od mjedi i od gvožđa neka bude sveto Gospodu, neka uđe u riznicu Gospodnju.

²⁰ Tada povika narod i zatrubiše trube, i kad narod èu glas trubni i povika iza glasa, popadaše zidovi na mjestu svom; i narod uđe u grad, svaki naprema se; i uzeše grad.

²¹ I pobiše kao prokleta oštrijem maèem sve što bješe u gradu, i žene i ljude, i djecu i starce, i volove i ovce i magarce.

²² A onoj dvojici što uhodiše zemlju reèe Isus: idite u kuæu one žene kurve, i izvedite nju i sve što je njezino, kao što ste joj se zakleli.

²³ I otišavši oni momci što uhodiše zemlju, izvedoše Ravu i oca joj i mater joj i braæu joj i što god bješe njezino, i sav rod njezin izvedoše, i ostaviše ih iza okola Izrailjeva.

²⁴ A grad spališe ognjem i što bješe u njemu; samo srebro i zlato i posuđe od mjedi i od gvožđa metnuše u riznicu doma Gospodnjega.

²⁵ A Ravu kurvu i dom oca njezina i sve što bješe njezino ostavi u životu Isus, i ona osta među Izrailjcima do danas, jer sakri poslanike koje posla Isus da uhode Jerihon.

²⁶ I u to vrijeme prokle Isus govoreæi: proklet da je pred Gospodom èovjek koji bi ustao da gradi ovaj grad Jerihon! na prvencu svom osnovao ga, i na mjezincu svom postavio mu vrata!

²⁷ I Gospod bijaše s Isusom, i razglasi se ime njegovo po svoj zemlji.

7

¹ Ali se ogriješiše sinovi Izrailjevi o prokletinju, jer Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena Judina uze od prokletijeh stvari; zato se razgnjevi Gospod na sinove Izrailjeve.

² A Isus posla ljude iz Jerihona u Gaj, koji bijaše blizu Vet-Avena s istoka Vetilju, i reèe im govoreæi: idite i uhodite zemlju. I ljudi otidoše i uhodiše Gaj.

³ I vrativši se k Isusu rekoše mu: neka ne ide sav narod; do dvije tisuæe ljudi ili do tri tisuæe ljudi neka idu, i osvojiæe Gaj; nemoj truditi svega naroda, jer ih je malo.

⁴ I otide ih onamo iz naroda oko tri tisuæe ljudi; ali pobjegoše od Gajana.

⁵ I Gajani posjekoše ih do trideset i šest ljudi; i goniše ih od vrata dori do Sivarima, i pobiše ih na strmeni; i rastopi se srce u narodu, i posta kao voda.

⁶ A Isus razdrije haljine svoje i pade licem na zemlju pred kovèegom Gospodnjim, i leža do veèera, on i starješine Izrailjeve, i posuše se prahom po glavi.

⁷ I reèe Isus: jaoh! Gospode Bože, zašto prevede ovaj narod preko Jordana da nas predaš u ruke Amorejcima da nas pobiju? o, da šæasmo ostati preko Jordana!

⁸ Jaoh! Gospode, šta da kažem, kad je Izrailj obratio pleæi pred neprijateljima svojim?

⁹ Èuæe Hananeji i svi stanovnici te zemlje, i sleæi æe se oko nas, i istrijebiæe ime naše sa zemlje; i šta æeš uèiniti od velikoga imena svojega?

10 A Gospod reèe Isusu: ustani; što si pao na lice svoje?

11 Zgriješio je Izrailj, i prestupio zavjet moj koji sam im zapovjedio: jer uzeše od prokletijeh stvari, i ukradoše, i zatajiše, i metnuše među svoje stvari.

12 Zato neæe moæi sinovi Izrailjevi stajati pred neprijateljima svojim; pleæi æe obraæati pred neprijateljima svojim, jer su pod prokletstvom; neæu više biti s vama, ako ne istrijebite između sebe prokletinje.

13 Ustani, osveštaj narod, i reci: osveštajte se za sjutra; jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev: prokletstvo je usred tebe, Izrailju; neæeš moæi stajati pred neprijateljima svojim dokle ne uklonite prokletstva između sebe.

14 Pristupiaæete ujutru po plemenima svojim; i koje pleme oblièi Gospod ono æe pristupiti po porodicama svojim, i koju porodicu oblièi Gospod ona æe pristupiti po domovima svojim; i koji dom oblièi Gospod, pristupiaæe ljudi iz njega jedan po jedan.

15 Pa ko se naðe u prokletstvu, neka se spali ognjem i on i sve njegovo, jer prestupi zavjet Gospodnji i uèini bezakonje u Izrailju.

16 I ustavši Isus ujutru rano reèe te pristupi Izrailj po plemenima svojim; i oblièi se pleme Judino.

17 Potom reèe te pristupiše porodice Judine; i oblièi se porodica Zarina; potom reèe te pristupi porodica Zarina, domaæin jedan po jedan, i oblièi se Zavdija.

18 I reèe, te pristupi njegov dom, ljudi jedan po jedan, i oblièi se Ahan sin Harmije sina Zavdije sina Zarina od plemena Judina.

19 I reèe Isus Ahanu: sine, hajde daj hvalu Gospodu Bogu Izrailjevu, i priznaj pred njim, i kaži mi šta si uèinio, nemoj tajiti od mene.

20 A Ahan odgovori Isusu i reèe: istina je, ja zgriješih Gospodu Bogu Izrailjevu, i uèinih tako i tako:

21 Vidjeh u plijenu jedan lijep plašt Vavilonski, i dvjesta sikala srebra, i jednu šipku zlata od pedeset sikala, pa se polakomih i uzeh; i eno je zakopano u zemlju usred mojega šatora, i srebro ozdo.

22 Tada Isus posla poslanike, koji otrèaše u šator, i gle, bješe zakopano u šatoru njegovu, i ozdo srebro.

23 I uzeše iz šatora i donesoše k Isusu i svijem sinovima Izrailjevijem, i metnuše pred Gospoda.

24 Tada Isus i s njim sav Izrailj uzeše Ahana sina Zarina, i srebro i plašt i šipku zlata, i sinove njegove i kœeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator i sve što bješe njegovo, i izvedoše u dolinu Ahor.

25 I reèe Isus: što si nas smeo? Gospod da te smete danas! I zasu ga kamenjem sav Izrailj, i spališe sve ognjem zasuvši kamenjem.

26 Potom nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. I Gospod se povrati od žestine gnjeva svojega. Otuda se prozva ono mjesto dolina Ahor do danas.

8

¹ Iza toga reèe Gospod Isusu: ne boj se i ne plaši se; uzmi sa sobom sav narod što je za boj, pa ustani i idi na Gaj; evo predadoh ti u ruke cara Gajskog i narod njegov i grad njegov i zemlju njegovu.

² I uèini s Gajem i carem njegovijem kako si uèinio s Jerihonom i njegovijem carem; ali plijen iz njega i stoku njegovu razgrabite za se. Namjesti zasjedu iza grada.

³ I usta Isus i sav narod što bješe za boj, da idu na Gaj; i izabra Isus trideset tisuæa junaka, i posla ih noæu;

⁴ I zapovjedi im govoreæi: gledajte vi koji æete biti u zasjedi iza grada, da ne budete vrlo daleko od grada, nego budite svi gotovi.

⁵ A ja i sav narod što je sa mnom pri-maknuæemo se ka gradu; pa kad oni izidu pred nas, mi æemo kao i prije pobjeæi ispred njih.

⁶ Te æe oni poæi za nama dokle ih ne odvojimo od grada, jer æe reæi: bježe ispred nas kao i prije. I mi æemo bježati ispred njih.

⁷ Tada vi izidite iz zasjede i istjerajte iz grada što bude ostalo. Jer æe vam ga dati Gospod Bog vaš u ruke.

⁸ A kad uzmete grad, zapalite ga ognjem; po rijeèi Gospodnjoj uèinite. Eto, zapovjedio sam vam.

⁹ Tako ih posla Isus, i oni otidoše u zasjedu, i stadoše izmeðu Vetilja i Gaja, sa zapada Gaju; a Isus prenoæi onu noæ meðu narodom.

¹⁰ A ujutru usta Isus rano i prebroji narod, pa pođe sa starješinama Izrailjevijem pred nar-

odom na Gaj.

¹¹ I sva vojska što bješe s njim pođe i primakavši se dođoše prema gradu i stadoše u oko sa sjevera Gaju; a bijaše dolina između njih i Gaja.

¹² I uze oko pet tisuæa ljudi, i namjesti ih u zasjedu između Vetilja i Gaja, sa zapada gradu Gaju.

¹³ I kad se namjesti sav narod, sva vojska, što bijaše sa sjevera gradu i što bijaše u zasjedi sa zapada gradu, izide Isus onu noæ usred doline.

¹⁴ I kad to vidje car Gajski, ljudi u gradu pohitješe i uraniše; i izidoše onaj èas u polje pred Izrailja u boj, car i sav narod njegov. A ne znađaðe da ima zasjeda za njim iza grada.

¹⁵ Tada Isus i sav Izrailj, kao da ih pobiše, nagoše bježati k pustinji.

¹⁶ A oni sazvaše sav narod što bješe u gradu da ih tjeraju. I tjeraše Isusa, i odvojiše se od svoga grada.

¹⁷ I ne osta niko u Gaju ni u Vetilju da ne pođe za Izrailjem; i ostaviše grad otvoren, i tjerahu Izrailja.

¹⁸ Tada reèe Gospod Isusu: digni zastavu što ti je u ruci prema Gaju, jer æu ti ga dati u ruke. I podiže Isus zastavu što mu bješe u ruci prema gradu.

¹⁹ A oni što bijahu u zasjedi odmah ustaše sa svojega mjesta, i potrèaðe èim on podiže ruku svoju, i uđoše u grad i uzeše ga, i brzo zapališe grad ognjem.

²⁰ A kad se Gajani obazreše, a to dim od grada

dizaše se do neba, i ne imahu kuda bježati ni tamo ni amo; a narod koji bježaše u pustinju povrati se na one koji ga tjerahu.

²¹ I Isus i sav Izrailj vidjevši da je zasjeda njihova uzela grad i gdje se diže dim od grada, vratiše se i udariše na Gajane.

²² A oni iz grada izidoše pred njih, te bijahu među Izrailjcima odovud i odonud, i pobiše ih tako da nijedan ne osta živ niti uteèe.

²³ A cara Gajskoga uhvatiše živa i dovedoše k Isusu.

²⁴ A kad pobiše Izrailjci sve Gajane u polju, u pustinji, kuda ih goniše, i padoše svi od oštrog maèa, te se istrijebiše, onda se vratiše svi Izrailjci u Gaj, i isjekoše što još bješe u njemu oštrijem maèem.

²⁵ A svijeh što izgiboše onaj dan, i ljudi i žena, bješe dvanaest tisuæa, samijeh Gajana.

²⁶ I Isus ne spusti ruke svoje, koju bješe podigao sa zastavom, dokle ne pobiše sve stanovnike Gajske.

²⁷ Samo stoku i plijen iz grada onoga razgrabiše Izrailjci za se, kao što bješe Gospod zapovjedio Isusu.

²⁸ I Isus spali Gaj, i obrati ga u gomilu vjeènu, i u pustoš do današnjega dana.

²⁹ A cara Gajskoga objesi na drvo i ostavi do veèera; a o zahodu sunèanom zapovijedi Isus te skidoše tijelo njegovo s drveta i baciše pred vrata gradska, i nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas.

³⁰ Tada Isus naèini oltar Gospodu Bogu Izrailjevu na gori Evalu,

³¹ Kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji sinovima Izrailjevim, kao što piše u knjizi zakona Mojsijeva, oltar od cijeloga kamenja, preko kojega nije prevučeno gvožđe; i prinesoše na njemu žrtve paljenice Gospodu, i prinesoše žrtve zahvalne.

³² I prepisa ondje na kamenju zakon Mojsijev, koji je napisao sinovima Izrailjevijem.

³³ I sav Izrailj i starješine njegove i upravitelji i sudije njegove stadoše s obje strane kovčega, prema sveštenicima Levitima, koji nošahu kovčeg zavjeta Gospodnjega, i stranac i domorodac; polovina prema gori Garizinu a polovina prema gori Evalu, kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji da blagoslovi narod Izrailjev najprije.

³⁴ I potom proèita sve rijeèi zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi zakona.

³⁵ Ne bi ni jedne rijeèi od svega što je Mojsije napisao, koje ne proèita Isus pred svijem zborom Izrailjevim, i ženama i djecom i strancima koji iđahu među njima.

9

¹ A kad to èuše svi carevi koji bijahu s ovu stranu Jordana po brdima i po dolinama i po svemu brijegu velikoga mora dori do Livana, Hetejin i Amorejin, Hananejin, Ferezejin, Jevejin i Jevusejin,

² Skupiše se svi da se složno biju s Isusom i s Izrailjem.

³ A koji življahu u Gavaonu èuvši šta uèini Isus od Jerihona i od Gaja,

⁴ Uèiniše i oni prijevaru; jer otidoše i naèiniše se poslanici, i uzeše stare torbe na svoje magarce i stare mjehove vinske, poderane i iskrpljene,

⁵ I obuæu staru i iskrpljenu na noge svoje, i haljine stare na se; i sav hljeb što ponesošè na put bješe suh i pljesniv.

⁶ I otidoše k Isusu u oko u Galgalu, i rekoše njemu i ljudima Izrailjcima: doðosmo iz daljne zemlje; hajde uhvatite vjeru s nama.

⁷ A ljudi Izrailjci rekoše Jevejima: može biti da sjedite usred nas, pa kako æemo uhvatiti vjeru s vama?

⁸ Ali oni rekoše Isusu: mi smo sluge tvoje. A Isus im reèe: ko ste i otkuda idete?

⁹ A oni mu rekoše: iz zemlje vrlo daljne doðošè sluge tvoje u ime Gospoda Boga tvojega; jer èusmo slavu njegovu i sve što je uèinio u Misiru,

¹⁰ I sve što je uèinio dvojici careva Amorejskih, koji bijahu s onu stranu Jordana, Sionu caru Esevonskom i Ogu caru Vasanskom koji bijaše u Astarotu.

¹¹ I rekoše nam starješine naše i svi stanovnici naše zemlje govoreæi: uzmite brašnjenice na put, i idite im na susret i recite im: mi smo sluge vaše, hajde uhvatite vjeru s nama.

¹² Ovo je hljeb naš: vruæ smo ponijeli na put od kuæa svojih kad smo pošli pred vas, a sad eto osušio se i upljesnivio.

¹³ A ovo su mjehovi vinski: nalismo nove, i eto su se veæ poderali; i haljine naše i obuæa naša ovetša od daljnoga puta.

¹⁴ I povjerovaše ljudi po brašnjenici, a ne upitaše Gospoda šta æe reæi.

¹⁵ I Isus uèini s njima mir, i zadade im vjeru da æe ih ostaviti u životu; i zakleše im se knezovi od zbora.

¹⁶ Ali poslije tri dana kad uhvatiše vjeru s njima, èuše da su im susjedi i da žive usred njih.

¹⁷ Jer poðoše sinovi Izrailjevi i doðoše u gradove njihove treæi dan; a gradovi im bijahu: Gavaon i Kefira i Viroi i Kirijat-Jarim.

¹⁸ I ne pobiše ih sinovi Izrailjevi, jer im se knezovi od zbora zakleše Gospodom Bogom Izrailjevijem. Ali sav zbor vikaše na knezove.

¹⁹ Tada svi knezovi rekoše svemu zboru: mi smo im se zakleli Gospodom Bogom Izrailjevijem; zato sada ne možemo dirati u njih.

²⁰ Uèinimo im to, i ostavimo ih u životu, da ne dođe gnjev na nas radi zakletve kojom im se zaklesmo.

²¹ Još im rekoše knezovi: neka ostanu u životu, pa neka sijeku drva i nose vodu svemu zboru, kako im knezovi kazaše.

²² Potom ih dozva Isus i reèe im govoreæi: zašto nas prevariste i rekoste: vrlo smo daleko od vas, kað eto živite usred nas?

²³ Zato sada da ste prokleti i da ste dovijeka robovi i da sijeèete drva i nosite vodu za dom Gospoda Boga mojega.

²⁴ A oni odgovoriše Isusu i rekoše: doista je bilo javljeno slugama tvojim kako je zapovjedio Gospod Bog tvoj Mojsiju sluzi svojemu da vam da svu ovu zemlju i da istrijebi sve stanovnike ove zemlje ispred vas; stoga se vrlo pobjasmo životu svojemu od vas i uèinismo tako.

²⁵ A sada eto smo ti u ruku; èini što misliš da je dobro i pravo da s nama uèiniš.

²⁶ I uèini im tako i saèuva ih od ruku sinova Izrailjevijeh, te ih ne pobiše.

²⁷ I odredi ih Isus u taj dan da sijeku drva i nose vodu zboru i za oltar Gospodnji do današnjega dana na mjestu koje izbere.

10

¹ A kad èu Adonisedek car Jerusalimski da je Isus uzeo Gaj i raskopao ga, kao što je uèinio s Jerihonom i njegovijem carem, tako da je uèinio i s Gajem i njegovijem carem, i da su Gavaonjani uèinili mir s Izrailjem i stoje usred njih,

² Uplaši se vrlo; jer Gavaon bijaše velik grad kao kakav carski grad, i bijaše veæi od Gaja, i svi ljudi u njemu bijahu hrabri.

³ Zato posla Adonisedek car Jerusalimski k Oamu caru Hevranskom i k Piramu caru Jarmutskom i k Jafiji caru Lahiskom i k Daviru caru Jeglonskom, i poruèi:

⁴ Hodite k meni, i pomozite mi da udarimo na Gavaon, jer uèini mir s Isusom i sa sinovima Izrailjevim.

⁵ I skupi se i pođe pet careva Amorejskih, car Jerusalimski, car Hevranski, car Jarmutski, car Lahiski, car Jeglonski, oni i sva vojska njihova, i stavši u oko pod Gavaonom poèeše ga biti.

⁶ Tada Gavaonjani poslaše k Isusu u oko u Galgalu i rekoše: nemoj dignuti ruku svojih sa sluga svojih; hodi brzo k nama, izbavi nas i pomози nam, jer se skupiše na nas svi carevi Amorejski koji žive u gorama.

⁷ I izide Isus iz Galgala, on i s njim sav narod što bješe za boj, svi junaci.

⁸ I Gospod reèe Isusu: ne boj ih se; jer ih dadoh tebi u ruke, nijedan ih se neæe održati pred tobom.

⁹ I Isus udari na njih iznenada, išavši cijelu noæ od Galgala,

¹⁰ I smete ih Gospod pred Izrailjem, koji ih ljuto pobi kod Gavaona, pa ih potjera putem kako se ide u Vetoron, i sjekoše ih do Azike i do Makide.

¹¹ A kad bježahu ispred Izrailja i bijahu niz vrlet Vetoronsku, baci Gospod na njih kamenje veliko iz neba dori do Azike, te ginjahu: i više ih izgibe od kamenja gradnoga nego što ih pobiše sinovi Izrailjevi maëem.

¹² Tada progovori Isus Gospodu onaj dan kad Gospod predade Amorejca sinovima Izrailjevijem, i reèe pred sinovima Izrailjevijem: stani sunce nad Gavaonom, i mjesec nad dolinom Elonskom.

¹³ I stade sunce i ustavi se mjesec, dokle se ne osveti narod neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže k zapadu skoro za cio dan.

¹⁴ I ne bi takoga dana ni prije ni poslije, da Gospod posluša glas èovjeèji, jer Gospod vojeva za Izrailja.

¹⁵ I vrati se Isus i sav Izrailj s njim u oko u Galgal.

¹⁶ A onijeh pet careva utekoše i sakriše se u peæinu kod Makide.

¹⁷ I dođe glas Isusu: nađe se pet careva sakrivenijeh u peæini kod Makide.

¹⁸ A Isus reèe: privalite veliko kamenje na vrata peæini, i namjestite ljude kod nje da ih

èuvaju.

¹⁹ A vi ne stojte, nego gonite neprijatelje svoje i bijte ostatak njihov, ne dajte im da uđu u gradove svoje, jer vam ih dade u ruke Gospod Bog vaš.

²⁰ A kad Isus i sinovi Izrailjevi prestaše biti ih u boju vrlo velikom, razbivši ih sasvijem, a koji ih ostaše živi, utekoše u tvrde gradove,

²¹ Vрати se sav narod zdravo u oko k Isusu u Makidu, i niko ne maèe jezikom svojim na sinove Izrailjeve, ni na jednoga.

²² Tada reèe Isus: otvorite vrata od one peæine, i izvedite k meni onijeh pet careva iz peæine.

²³ I uèiniše tako, i izvedoše k njemu onijeh pet careva iz peæine: cara Jerusalimskoga, cara Hevranskoga, cara Jarmutskoga, cara Lahiskoga, cara Jeglonskoga.

²⁴ A kad izvedoše te careve k Isusu, sazva Isus sve ljude Izrailjce, i reèe vojvodama od vojske koje bijahu išle s njim: pristupite i stanite nogama svojim na vratove ovijem carevima. I oni pristupiše i stadoše im na vratove nogama svojim.

²⁵ A Isus im reèe: ne bojte se i ne plašite se; budete slobodni i hrabri, jer æe tako uèiniti Gospod svijem neprijateljima vašim na koje zavojštite.

²⁶ Potom ih pobi Isus i pogubi ih, i objesi ih na pet drveta, i ostaše viseæi na drvetima do veèera.

²⁷ A o zahodu sunèanom zapovjedi Isus te ih skidoše s drveta i baciše ih u peæinu, u koju se bijahu sakrili, i metnuše veliko kamenje na vrata peæini, koje osta ondje do danas.

28 Istoga dana uze Isus i Makidu, i sve u njoj isijeèe oštrijem maèem, i cara njezina i njih pobi, sve duše koje bjehu u njoj, ne ostavi nijednoga živa; i uèini s carem Makidskim kao što uèini s carem Jerihonskim.

29 Potom otide Isus i sav Izrailj s njim iz Makide u Livnu, i stade biti Livnu.

30 Pa i nju predade Gospod u ruke Izrailju i cara njezina; i isijeèe sve oštrijem maèem, sve duše koje bijahu u njoj, ne ostavi u njoj nijednoga živa; i uèini s carem njezinijem kao što uèini s carem Jerihonskim.

31 Potom otide Isus i sav Izrailj s njim iz Livne na Lahis, i stade u oko pred njim, i stade ga biti.

32 I Gospod predade Lahis u ruke Izrailju, i on ga uze sjutraðan, i isijeèe sve oštrijem maèem, sve duše što bijahu u njemu, isto onako kako uèini s Livnom.

33 Tada dođe Oram car Gezerski u pomoæ Lahisu; ali pobi Isus njega i narod njegov da ne osta nijedan živ.

34 Potom pođe Isus i sav Izrailj s njim iz Lahisa na Jeglon, i stavši u oko prema njemu udariše na nj;

35 I uzeše ga isti dan, i isjekoše sve oštrijem maèem; sve duše što bijahu u njemu pobi taj dan isto onako kako uèini s Lahisom.

36 Potom se podiže Isus i sav Izrailj s njim iz Jeglona na Hevron, i stadoše ga biti;

37 I uzeše ga i isjekoše oštrijem maèem, i cara njegova i sve gradove njegove, sve duše što bijahu u njima; ne ostavi nijednoga živa isto onako kako uèini s Jeglonom; zatr ga sa svijem

dušama što bijahu u njemu.

³⁸ Potom se obrati Isus i sav Izrailj s njim na Davir, i stade ga biti;

³⁹ I uze ga i cara njegovu i sve gradove njegove, i isjekoše ih oštrijem maèem i zgubiše sve duše što bijahu u njima; ne ostavi nijednoga živa; kao što uèini s Hevronom, tako uèini s Davirom i carem njegovijem, i kao što uèini s Livnom i carem njezinijem.

⁴⁰ Tako pobi Isus svu zemlju, gore i južnu stranu i ravnice i doline, i sve careve njihove; ne ostavi nijednoga živa, nego sve duše žive zgubi, kao što bješe zapovjedio Gospod Bog Izrailjev.

⁴¹ I pobi ih Isus od Kadis-Varnije do Gaze, i svu zemlju Gosensku do Gavaona.

⁴² A sve te careve i zemlju njihovu uze Isus ujedanput; jer Gospod Bog Izrailjev vojevaše za Izrailja.

⁴³ Potom se vrati Isus i sav Izrailj s njim u oko u Galgal.

11

¹ A kad to èu Javin car Asorski, posla k Jovavu caru Madonskom i k caru Simronskom i k caru Ahsavskom,

² I k carevima koji bijahu na sjeveru u gorama i po ravnicama na jugu od Hinerota i u dolini i u Nafat-Doru na zapad,

³ Ka Hananejину na istoku i zapadu, i Amorejину i Hetejinu i Ferezejinu i Jevusejinu u gorama, i k Jevejinu pod Ermonom u zemlji Mispi.

⁴ I izidoše oni i sva vojska njihova s njima, mnogi narod kao pijesak na brijegu morskom, i konji i kola mnoga veoma.

⁵ Svi ti carevi dogovoriše se i dođoše, i stadoše zajedno u oko na vodi Meromu, da udare na Izrailja.

⁶ A Gospod reče Isusu; ne boj ih se; jer sutra u ovo doba ja æu uèiniti te æe svi biti pobijeni pred Izrailjem; konjma njihovijem ispresijecaj žile, i kola njihova popali ognjem.

⁷ I izide Isus i sva vojska s njim na njih na vodu Merom iznenada, i udariše na njih.

⁸ I Gospod ih dade u ruke Izrailju, te ih razbiše i tjeraše ih do Sidona velikoga i do vode Misrefota i do polja Misper na istok; i tako ih pobiše da ne ostaviše nijednoga živa.

⁹ I uèini im Isus kako mu bješe zapovjedio Gospod: konjma njihovijem ispresijeca žile, i kola njihova popali ognjem.

¹⁰ I vrativši se Isus u to vrijeme, uze Asor, i ubi cara njegova maèem; a Asor bješe prije glava svijem tijekom carstvima.

¹¹ I pobiše sve živo što bješe u njemu oštrijem maèem sijekuæi, te ne osta ništa živo; a Asor spališe ognjem.

¹² I sve gradove onijeh careva i sve careve njihove uze Isus i isijeèe ih oštrijem maèem i pobi ih, kao što bješe zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji.

¹³ Ali nijednoga grada koji osta u opkopima svojim ne popali Izrailj, osim samoga Asora, koji spali Isus.

14 A sav plijen iz tih gradova i stoku pograbiše za sebe sinovi Izrailjevi; samo ljude sve isjekoše oštrijem mačem, te ih istrijebiše, ne ostaviše ništa živa.

15 Kako zapovjedi Gospod Mojsiju sluzi svomemu, tako Mojsije zapovjedi Isusu, a Isus tako uèini; ništa ne izostavi od svega što bješe Gospod zapovjedio Mojsiju.

16 I tako uze Isus svu tu zemlju, gore i sav južni kraj i svu zemlju Gosensku, i ravnice i polje, goru Izrailjevu i ravnice njegovu.

17 Od gore Alaka, koja se pruža k Siru, do Val-Gada u polju Livanskom, pod gorom Ermonom; i sve careve njihove zarobi i pobi ih i pogubi.

18 Dugo vremena vojeva Isus na te careve.

19 Ne bi nijednoga grada koji uèini mir sa sinovima Izrailjevijem, osim Jeveja koji življahu u Gavaonu; sve ih uzeše ratom.

20 Jer od Gospoda bi, te otvrdnu srce njihovo da izidu u boj na Izrailja, da bi ih potro i da im ne bi bilo milosti, nego da bi ih istrijebio, kao što bješe zapovjedio Gospod Mojsiju.

21 U to vrijeme dođe Isus, te istrijebi Enakime iz gora, iz Hevrona, iz Davira, iz Anava i iz sve gore Judine i iz sve gore Izrailjeve, s gradovima njihovijem potr ih Isus.

22 Nijedan Enakim ne osta u zemlji sinova Izrailjevih; samo u Gazi, u Gatu i u Azotu ostaše.

23 Tako uze Isus svu zemlju, kao što bješe kazao Gospod Mojsiju; i dade je u našljedstvo Izrailju prema dijelovima njihovijem, po plemenima njihovijem. I zemlja poèinu od rata.

12

¹ A ovo su carevi zemaljski koje pobiše sinovi Izrailjevi i zemlju njihovu osvojiše s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Ermona i svu ravnicu k istoku:

² Sion car Amorejski koji stajaše u Esevonu i vladaše od Aroira koji je na brijevu potoka Arnona, i od polovine potoka i polovinom Galada do potoka Javoka, gdje je međa sinova Amonskih;

³ I od ravnice do mora Hinerotskoga k istoku, i do mora uz polje, do mora slanoga k istoku, kako se ide k Vetsimotu, i s juga pod goru Fazgu;

⁴ I susjed mu Og car Vasanski, koji bješe ostao od Rafaja i sjeđaše u Astarotu i u Edrajinu,

⁵ I vladaše gorom Ermonom i Salhom i svijem Vasanom do međe Gesurske i Mahatske, i polovinom Galada do međe Siona cara Esevonskoga.

⁶ Njih pobi Mojsije sluga Gospodnji i sinovi Izrailjevi; i tu zemlju dade Mojsije sluga Gospodnji u našljedstvo plemenu Ruvimovu i plemenu Gadovu i polovini plemena Manasijina.

⁷ A ovo su carevi zemaljski koje pobi Isus sa sinovima Izrailjevijem s onu stranu Jordana k zapadu, od Val-Gada u polju Livanskom pa do gore Alaka kako se ide k Siru; i tu zemlju dade Isus plemenima Izrailjevijem u našljedstvo prema dijelovima njihovijem,

⁸ Po gorama i po ravnicama, po poljima i po dolinama, i u pustinji i na južnom kraju, zemlju Hetejsku, Amorejsku i Hananejsku, Ferezejsku, Jevusejsku i Jevusejsku:

⁹ Car Jerihonski jedan; car Gajski do Vetilja jedan;

- 10 Car Jerusalmiski jedan; car Hevranski jedan;
- 11 Car Jarmutski jedan; car Lahiski jedan;
- 12 Car Jeglonski jedan; car Gezerski jedan;
- 13 Car Davirski jedan; car Gaderski jedan;
- 14 Car Oramski jedan; car Aradski jedan;
- 15 Car od Livne jedan; car Odolamski jedan;
- 16 Car Makidski jedan; car Vetiljski jedan;
- 17 Car Tafuvski jedan; car Eferski jedan;
- 18 Car Afeèki jedan; car Saronski jedan;
- 19 Car Madonski jedan; car Asorski jedan;
- 20 Car Simron-Meronski jedan; car Ahsavski jedan;
- 21 Car Tanaški jedan; car Megidski jedan;
- 22 Car Kedeski jedan; car Jokneamski kod Karmela jedan;
- 23 Car Dorski u Nafat-Doru jedan; car Gojimski u Galgalu jedan;
- 24 Car Teraski jedan. Svega trideset i jedan car.

13

¹ A Isus veæ bijaše star i vremenit. I reèe mu Gospod: ti si star i vremenit, a zemlje je ostalo vrlo mnogo da se osvoji.

² Ovo je zemlja što je ostala: sve međe Filistejske i sva Gesurska,

³ Od Siora, koji je pred Misirom, do međe Akaronske na sjever; to pripada Hananejima; pet kneževina Filistejskih, Gazejska, Azotska, Askalonska, Getejska i Akaronska, i Aveji;

⁴ S juga sva zemlja Hananejska i Meara, što pripada Sidoncima do Afeka, do međe Amorejske.

⁵ I zemlja Givlejska i sav Livan k istoku, od Val-Gada pod gorom Ermonom pa do ulaska Ematskoga;

⁶ Sve koji žive u toj gori od Livana do vode Misrefota, sve Sidonce ja æu otjerati ispred sinova Izrailjevih; samo je razdijeli ždrijebom Izrailju u našljedstvo, kao što sam ti zapovjedio.

⁷ Razdijeli dakle tu zemlju u našljedstvo među devet plemena i polovinu plemena Manasijina.

⁸ Jer s drugom polovinom pleme Ruvimovo i Gadovo primiše svoj dio, koji im dade Mojsije s onu stranu Jordana k istoku, kako im dade Mojsije sluga Gospodnji,

⁹ Od Aroira koji je na brijegu potoka Arnona i grada nasred potoka, i svu ravnicu Medevsku do Devona,

¹⁰ I sve gradove Siona cara Amorejskoga, koji careva u Esevonu, do međe sinova Amonovijeh,

¹¹ I Galad i među Gesursku i Mahatsku i svu goru Ermonsku i sav Vasan do Salhe;

¹² Sve carstvo Ogovo u Vasanu, koji Og carova u Astarotu i Edrajinu i bješe ostao od Rafaja; a Mojsije ih pobi i istrijebi.

¹³ Ali Gesureja i Mahateja ne izagnaše sinovi Izrailjevi, nego Gesureji i Mahateji ostaše među Izrailjem do danas.

¹⁴ Samo plemenu Levijevu ne dade našljedstva; žrtve ognjene Gospoda Boga Izrailjeva jesu našljedstvo njegovo, kao što mu je rekao.

¹⁵ A dade Mojsije plemenu sinova Ruvimovijeh po porodicama njihovijem,

¹⁶ I međe im bjehu od Aroira koji je na brijegu

potoka Arnona, i grad koji je na srijedi potoka, i sva ravan do Medeve,

¹⁷ Esevon sa svijem gradovima svojim u ravni, Devon i Vamot-Val i Vet-Valmeon,

¹⁸ I Jasa i Kadimot i Mifat,

¹⁹ I Kirijatajim i Sivma i Zaret-Sar na gori kod doline,

²⁰ I Vet-Fegor i Azdot-Fazga i Vet-Jesimot,

²¹ I svi gradovi u ravni, i sve carstvo Siona cara Amorejskoga, koji carova u Esevonu, kojega ubi Mojsije s knezovima Madijamskim, Evijom i Rekemom i Surom i Urom i Revom, knezovima Sionovijem, koji življahu u onoj zemlji.

²² I Valama sina Veorova vraća ubiše sinovi Izrailjevi mačem s drugima pobijenijem.

²³ I bjehu među sinova Ruvimovijeh Jordan s međama svojim. To je našljedstvo sinova Ruvimovijeh po porodicama njihovijem, gradovi i sela njihova.

²⁴ I dade Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gadovijem po porodicama njihovijem,

²⁵ I bjehu im među Jazir i svi gradovi Galadski i polovina zemlje sinova Amonovijeh do Aroira koji je prema Ravi,

²⁶ I od Esevona do Ramot-Mispe i Vetonima, i od Mahanaima do među Davirske;

²⁷ I u dolini Vet-Aram i Vet-Nimra i Sokot i Safon; ostatak carstva Siona cara Esevonskoga, Jordan i međa njegova do kraja mora Hinerot-skoga s onu stranu Jordana na istok.

²⁸ To je našljedstvo sinova Gadovijeh po porodicama njihovijem, gradovi i sela njihova.

²⁹ I dade Mojsije polovini plemena Manasijina,

i dobi polovina plemena sinova Manasijinih po porodicama svojim;

³⁰ Međa im bješe od Mahanaima, sav Vasan, sve carstvo Oga cara Vasanskoga, i sva sela Jairova, što su u Vasanu, šezdeset gradova.

³¹ I polovina Galada, i Astarot i Edrajin, gradovi carstva Ogova u Vasanu, dopadoše sinovima Mahira sina Manasijina, polovini sinova Mahirovijeh po porodicama njihovijem.

³² To je što razdijeli u našljedstvo Mojsije u polju Moavskom s onu stranu Jordana prema Jerihonu na istoku.

³³ A plemenu Levijevu ne dade Mojsije našljedstva; Gospod je Bog Izrailjev njihovo našljedstvo, kao što im je rekao.

14

¹ A ovo je što dobiše našljedstvo sinovi Izrailjevi u zemlji Hananskoj, što razdijeliše u našljedstvo Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i poglavari porodica otaèkih po plemenima sinova Izrailjevih,

² Ždrijebom dijeleæi im našljedstvo, kao što zapovijedi Gospod preko Mojsija, meðu devet plemena i polovinu plemena.

³ Jer Mojsije dade našljedstvo dvjema plemenima i polovini plemena s ovu stranu Jordana, a Levitima ne dade našljedstva meðu njima.

⁴ Jer sinova Josifovijeh bjehu dva plemena: Manasijino i Jefremovo, i Levitima ne dadoše dijela u zemlji, osim gradova u kojima æe živjeti i podgraða njihovijeh za stoku njihovu i za blago njihovo.

⁵ Kako bješe zapovjedio Gospod Mojsiju, tako uèiniše sinovi Izrailjevi i podijeliše zemlju.

⁶ A sinovi Judini doðoše k Isusu u Galgalu, i reèe mu Halev sin Jefonijin Kenezej: ti znaš šta je kazao Gospod Mojsiju sluzi Božijemu za me i za te u Kadis-Varniji.

⁷ Bilo mi je èetrdeset godina kad me posla Mojsije sluga Gospodnji iz Kadis-Varnije da uhodim zemlju, i javih mu stvar, kako mi je bilo u srcu.

⁸ A braæa moja što idoše sa mnom uplašiše srce narodu; ali se ja jednako držah Gospoda Boga svojega.

⁹ I zakle se Mojsije onaj dan govoreæi: zaista zemlja po kojoj si hodio nogama svojima, dopašæe tebi u našljedstvo i sinovima tvojim dovijeka; jer si se sasvijem držao Gospoda Boga mojega.

¹⁰ A sada, eto, saèuva me Gospod u životu, kao što je rekao; ima veæ èetrdeset i pet godina kako to reèe Gospod Mojsiju, kad Izrailj iðaše po pustinji; i sad, eto, ima mi danas osamdeset i pet godina.

¹¹ I danas sam jošte krjepak, kao što sam bio kad me je Mojsije slao; krjepost mi je i sad onaka kaka je bila onda za boj i da odlazim i dolazim.

¹² Zato daj mi sada ovu goru, za koju je govorio Gospod u onaj dan; jer si èuo u onaj dan da su ondje Enakimi i gradovi veliki i tvrdi; da ako bude Gospod sa mnom, te ih istjeram, kao što je Gospod kazao.

¹³ I Isus ga blagoslovi, i dade Hevron Halevu sinu Jefonijinu u našljedstvo.

¹⁴ Zato pripade Hevron Halevu sinu Jefonijinu Kenezeju u našljedstvo do današnjega dana, jer se jednako držao Gospoda Boga Izrailjeva.

¹⁵ A ime Hevronu bijaše pređe Kirijat-Arva, a Arva bijaše velik èovjek među Enakimima. I zemlja poèinu od rata.

15

¹ A ovo bješe dio sinova Judinijeh po porodicama njihovijem: uz među Edomsku, pustinja Sin k jugu na kraju južne strane;

² I bješe im južna međa od kraja slanoga mora, od zaliva koji ide k jugu.

³ A otuda ide na jug na brdo Akravim, prelazi preko Sina, i pruža se od juga na Kadis-Varniju, i dopire do Esrona, a otuda ide na Adar i savija se na Karku;

⁴ Otuda iduæi do Aselmona izlazi na potok Misirski, i kraj toj meði udara u more. To vam je južna međa.

⁵ A međa k istoku slano more do kraja Jordana; a međa sa sjeverne strane od zaliva morskoga, do kraja Jordana;

⁶ Odatle ide ta međa na Vet-Oglu, i pruža se od sjevera do Vet-Arave; i odatle ide ta međa na kamen Voana sina Ruvimova;

⁷ Odatle ide ta međa do Davira od doline Ahora, i na sjever ide na Galgal, prema brdu Adumimskom na južnoj strani potoka; potom ide ta međa do vode En-Semesa, i udara u studenac Rogil;

⁸ Odatle ide ta međa preko doline sinova Enomovijeh pokraj Jevuseja s juga, a to je

Jerusalim; otuda ide međa na vrh gore koja je prema dolini Enomu k zapadu i koja je nakraj doline Rafajske k sjeveru;

⁹ Potom se savija međa s vrha te gore k izvoru vode Neftoje i izlazi na gradove u gori Efronu; a odatle se pruža međa do Vala, a to je Kirijat-Jarim;

¹⁰ Potom ide međa od Vala na zapad ka gori Siru, i ide pokraj gore Jarima sa sjevera, a to je Hasalon, i spušta se na Vet-Semes, i dolazi do Tamne;

¹¹ I ide međa pokraj Akarona k sjeveru, i dopire do Sikrona, i ide preko gore Vala i pruža se do Javnila, i izlazi ta međa na more.

¹² A međa je zapadna pokraj velikoga mora i njegovijeh međa. To su međe sinova Judinijih unaokolo po porodicama njihovijem.

¹³ A Halevu sinu Jefonijinu dade Isus dio među sinovima Judinijem, kao što mu zapovjedi Gospod: Kirijat-Arvu; a Arva je bio otac Enakov, i to je Hevron;

¹⁴ I odatle izagna Halev tri sina Enakova: Sesaja i Ahimana i Talmaja sinove Enakove.

¹⁵ I odatle otide na Davirane; a Davir se prije zvaše Kirijat-Sefer.

¹⁶ I reèe Halev: ko savlada Kirijat-Sefer i uzme ga, daæu mu za ženu Ahsu kæer svoju.

¹⁷ I uze ga Gotonilo sin Kenezov, brat Halevov; i dade mu Ahsu kæer svoju za ženu.

¹⁸ I kad polažaše, nagovaraše ga da ište polje u oca njezina; pa skoèi s magarca. A Halev joj reèe: šta ti je?

19 A ona reèe: daj mi dar; kad si mi dao suhe zemlje, daj mi i izvora vodenijeh. I dade joj izvore gornje i izvore donje.

20 Ovo je našljedstvo plemena sinova Judinijeh po porodicama njihovijem;

21 Ovo su gradovi po krajevima plemena sinova Judinijeh, duž međe Edomske k jugu: Kavseil i Eder i Jagur,

22 I Kina i Dimona i Adada,

23 I Kades i Asor i Itnan,

24 Zif i Telem i Valot,

25 I Asor-Adata i Kiriote; Esron je Asor;

26 Amam i Sama i Molada,

27 I Asar-Gada i Esemon i Vet-Falet,

28 I Asar-Sual i Vir-Saveja i Viziotija,

29 Vala i Im i Asem,

30 I Eltolad i Hesil i Orma,

31 I Siklag i Madmana i Sansana,

32 I Levaot i Sileim i Ajin i Rimon; svega dvadeset i devet gradova sa selima svojim.

33 U ravni Estaol i Saraja i Asna,

34 I Zanoja i En-Ganim, Tafuja i Inam,

35 Jarmut i Odolam, Sohot i Azika.

36 I Sagarim i Aditajim i Gedira i Gedirotajim; èetrnaest gradova sa selima svojim.

37 Sevan i Adasa i Magdal-Gad,

38 I Dilan i Mispa i Jokteil,

39 Lahis i Vaskat i Jeglon,

40 I Havon i Lamas i Hitlis,

41 I Gedirot, Vet-Dagon, i Nama i Makida; šesnaest gradova sa selima svojim.

42 Livna i Eter i Asan,

43 I Jefta i Asna i Nesiv,

44 I Keila i Ahziv i Marisa; devet gradova sa selima svojim.

45 Akaron sa selima i zaseocima;

46 Od Akarona do mora sve što je pokraj Azota sa selima svojim;

47 Azot sa selima i zaseocima, Gaza sa selima i zaseocima do potoka Misirskoga i do velikoga mora s međama.

48 A u gori: Samir i Jatir i Sohot,

49 I Dana i Kirijat-Sana, a to je Davir,

50 I Anav i Estemon i Anim,

51 I Gosen i Olon i Gilon; jedanaest gradova sa selima svojim.

52 Arav i Duma i Esan,

53 I Janum i Vet-Tafuja i Afeka,

54 I Humata i Kirijat-Arva, a to je Hevron, i Sior; devet gradova sa selima svojim.

55 Maon, Karmel i Zif i Juta,

56 Jezrael i Jogdeam i Zanoja,

57 Kajin, Gavaja i Tamna; deset gradova sa selima svojim.

58 Alul, Vet-Sur i Gedor,

59 I Marat i Vet-Anot i Eltekon; šest gradova sa selima svojim.

60 Kirijat-Val, to je Kirijat-Jarim, i Rava; dva grada sa selima svojim.

61 U pustinji: Vet-Arava, Midin i Seha,

62 I Nivsan, i grad soni, i Engadija; šest gradova sa selima svojim.

63 A Jevuseja koji življahu u Jerusalimu ne mogoše istjerati sinovi Judini; zato ostaše Jevuseji sa sinovima Judinijem u Jerusalimu do danas.

16

¹ I dopade dio sinovima Josifovijem od Jordana kod Jerihona, od vode Jerihonske k istoku, na pustinju koja ide od Jerihona na goru Vetiljsku,

² A od Vetilja ide na Luz i dolazi do međe Arhijske do Atarota,

³ Potom ide na zapad do međe Jafletske pa do međe donjega Vet-Orona i do Gezera, i izlazi na more.

⁴ Tako dobiše našljedstvo sinovi Josifovi, Manasija i Jefrem.

⁵ A bješe međa sinovima Jefremovijem po porodicama njihovijem, bješe međa našljedstva njihova k istoku Atarot-Adar do gornjega Vet-Orona,

⁶ I izlazi međa na more kod Mihmete sa sjeverne strane, pa se obræe međa k istoku do Tanat-Silona, i prolazi s istoka do Janohe,

⁷ Potom slazi od Janohe do Atarota i Narata, i došavši do Jerihona udara u Jordan.

⁸ Od Tafuje ide međa k istoku do potoka Kane i izlazi na more. To je našljedstvo plemena sinova Jefremovijeh po porodicama njihovijem.

⁹ A gradovi bijahu odvojeni sinovima Jefremovijem u našljedstvu sinova Manasijinih, svi gradovi sa selima svojim.

¹⁰ A ne izagnaše Hananejina koji živiljaše u Gezeru; zato ostaše Hananejci među sinovima Jefremovijem do danas plaæajuæi danak.

17

¹ I dopade dio plemenu Manasijinu, a on bješe prvenac Josifov; Mahiru prvencu Manasijinu

ocu Galadovu, jer bješe èovjek junak, zato mu dopade Galad i Vasan;

² Dobiše dio i ostali sinovi Manasijini po porodicama svojim, sinovi Avijezerovi, i sinovi Helekovi, i sinovi Azrilovi, i sinovi Sihemovi, i sinovi Eferovi, i sinovi Semidini. To su sinovi Manasije sina Josifova; ljudi po porodicama svojim.

³ A Salpad sin Efera sina Galada sina Mahira sina Manasijina nije imao sinova nego kæeri; i ovo su imena kæerima njegovijem: Mala i Nuja, Egla, Melha i Tersa.

⁴ I one dođoše pred Eleazara sveštenika i pred Isusa sina Navina i pred knezove, i rekoše: Gospod je zapovjedio Mojsiju da nam se dade našljedstvo među braæom našom. I dade im Isus po zapovijesti Gospodnjoj našljedstvo među braæom oca njihovih.

⁵ I dopade Manasiji deset dijelova, osim zemlje Galadske i Vasanske, koje su s onu stranu Jordana.

⁶ Jer kæeri Manasijine dobiše našljedstvo među sinovima njegovijem, a zemlja Galadska dopade drugim sinovima Manasijinim.

⁷ A međa Manasijina bješe od Asira k Mihmeti, koja je prema Sihemu, potom ide ta međa nadesno k stanovnicima En-Tafujskim.

⁸ A Manasijina je zemlja Tafujska, ali Tafuja na međi Manasijinoj pripada sinovima Jefremovijem.

⁹ Odatle slazi međa na potok Kanu, s južne strane toga potoka; i gradovi su Jefremovi među gradovima Manasijinim; a međa je Manasijina sa

sjeverne strane potoka i izlazi na more.

¹⁰ S juga je Jefremovo, a sa sjevera Manasijino, a more im je međa; i s Asirom granièe na sjeveru a s Isaharom na istoku.

¹¹ Jer je Manasijino u plemenu Isaharovu i Asirovu: Vet-San sa selima svojim, i Ivleam sa selima svojim, i Dorani sa selima svojim, i En-Dorani sa selima svojim, i Tanašani sa selima svojim, i Megiđani sa selima svojim; ta tri kraja.

¹² Ali sinovi Manasijini ne moguše izagnati Hananeja iz tih gradova, nego Hananeji stadoše živjeti u toj zemlji.

¹³ Ali kad ojaèaše sinovi Izrailjevi, udariše danak na Hananeje, ali ih ne izagnaše.

¹⁴ A sinovi Josifovi rekoše Isusu govoreæi: zašto si nam dao u našljedstvo jedan dio i jedno uže, kad je nas mnošina i Gospod nas je blagoslovio dovde?

¹⁵ A Isus im reèe: kad vas je mnošina, idite u šumu, i ondje okrèite sebi u zemlji Ferezejskoj i Rafajskoj, ako vam je tijesna gora Jefremova.

¹⁶ A sinovi Josifovi rekoše: neæe nam biti dosta ova gora; a svi Hananeji koji žive u dolini imaju gvozdena kola; i oni koji su u Vet-Sanu i u selima njegovijem i oni koji su u dolini Jezraelskoj.

¹⁷ A Isus reèe domu Josifovu, Jefremu i Manasiji, govoreæi: velik si narod i silan si, neæeš imati jednoga dijela.

¹⁸ Nego gora neka bude tvoja; ako je šuma, isijeci je, pak æeš imati međe njezine; jer æeš izagnati Hananeje, ako i imaju gvozdena kola, ako i jesu jaki.

18

¹ I sabra se sav zbor sinova Izrailjevijeh u Silom i ondje namjestiše šator od sastanka, pošto pokoriše zemlju.

² Ali još bijaše sinova Izrailjevijeh sedam plemena, kojima ne bi dato našljedstvo.

³ I Isus reèe sinovima Izrailjevijem: dokle æete oklijevati, te ne idete i uzmete zemlju koju vam je dao Gospod Bog otaca vaših?

⁴ Izberite između sebe po tri èovjeka iz svakoga plemena, pa neka se dignu i proðu zemlju, i neka je prepisu na našljedstva svoja, pa onda neka doðu k meni.

⁵ I neka je razdijele na sedam dijelova; Juda æe ostati u svojim meðama s juga, i dom æe Josifov ostati u meðama svojim sa sjevera.

⁶ A vi prepisite zemlju na sedam dijelova, i donesite amo k meni, da bacim ždrijeb za plemena vaša ovdje pred Gospodom Bogom našim.

⁷ Jer Leviti nemaju dijela meðu vama, jer je sveštenstvo Gospodnje njihovo našljedstvo; a Gad i Ruvim i polovina plemena Manasijina primiše našljedstvo svoje s onu stranu Jordana na istoku, koje im dade Mojsije sluga Gospodnji.

⁸ Tada ustaše ljudi i poðoše; a Isus zapovjedi ljudima koji otidoše da prepisu zemlju govoreæi: idite i proðite zemlju i prepisite je, pa onda doðite k meni, te æu baciti ždrijeb za vas ovdje pred Gospodom u Silomu.

⁹ I otidoše ljudi i poðoše zemlju i prepisaše je u knjigu selo po selo na sedam dijelova; potom se vratiše k Isusu u oko u Silom.

10 I Isus baci ždrijeb za njih u Silomu pred Gospodom, i ondje podijeli Isus zemlju među sinove Izrailjeve po dijelovima njihovijem.

11 I izide ždrijeb za pleme sinova Venjaminovijeh po porodicama njihovijem, i dođe međa dijela njihova među sinove Judine i sinove Josifove.

12 I bi im međa sa sjevera do Jordana, i ona ide pokraj Jerihona sa sjevera i pruža se na goru k zapadu, i izlazi u pustinju Vet-Aven;

13 A odatle ide ta međa do Luza, s južne strane Luzu, a to je Vetilj, i slazi do Atarot-Adara pokraj gore koja je s juga Vet-Oronu donjemu.

14 Otuda izlazi međa i savija se pokraj mora k jugu od gore, koja je prema Vet-Oronu na jug, i izlazi na Kirijat-Val, a to je Kirijat-Jarim, grad sinova Judinijeh. To je zapadna strana.

15 A južna strana od kraja Kirijat-Jarima, i izlazi ta međa k zapadu, pa ide na izvor vode Neftoje,

16 I slazi ta međa nakraj gore koja je prema dolini sina Enomova a u dolini Rafajskoj k zapadu, i ide preko doline Enomove pokraj Jevuseja k jugu, i slazi na izvor Rogil;

17 Potom se obræe od sjevera i ide na En-Semes, a otuda ide na Galilot, koji je prema gori Adumimskoj, i slazi na kamen Voana sina Ruvimova;

18 Otuda ide stranom koja je prema Aravi k sjeveru i slazi u Aravu;

19 Potom ide pokraj Vet-Ogle k sjeveru i udara u zaliv slanoga mora sa sjeverne strane do kraja Jordana na jugu. To je južna međa.

²⁰ A Jordan je međa s istoène strane. To je našljedstvo sinova Venijaminovijeh s međama njihovijem unaokolo po porodicama njihovijem.

²¹ A gradovi plemena sinova Venijaminovijeh po porodicama njihovijem jesu: Jerihon i Vet-Ogla i Emek-Kesis,

²² I Vet-Arava i Semarajim i Vetilj,

²³ I Avin i Fara i Ofra,

²⁴ I Hefar-Amona i Ofnija i Gava; dvanaest gradova sa selima svojim;

²⁵ Gavaon i Rama i Virod,

²⁶ I Mispa i Hefira i Mosa,

²⁷ I Rekem i Jerfail i Tarala,

²⁸ I Sila, Elef i Jevus, a to je Jerusolim, Gavot, Kirijat; èetrnaest gradova sa selima svojim. To je našljedstvo sinova Venijaminovijeh po porodicama njihovijem.

19

¹ Potom izide drugi ždrijeb za Simeuna, pleme sinova Simeunovijeh po porodicama njihovijem, i bi našljedstvo njihovo usred našljedstva sinova Judinijeh.

² I dopade im u našljedstvo Vir-Saveja i Saveja i Molada,

³ I Asar-Sual i Vala i Asem,

⁴ I Eltolad i Vetul i Orma,

⁵ I Siklag i Vet-Markavot i Asar-Susa,

⁶ I Vet-Levaot i Saruen; trinaest gradova sa selima svojim;

⁷ Ajin, Remon i Eter i Asan, èetiri grada sa selima svojim;

⁸ I sva sela što bijahu oko tih gradova dori do Valat-Vira, a to je Ramat južni. To je našljedstvo plemena sinova Simeunovijeh po porodicama njihovijem.

⁹ Od dijela sinova Judinijeh dopade našljedstvo sinovima Simeunovijem, jer dio sinova Judinijeh bijaše velik za njih, zato sinovi Simeunovi dobiše našljedstvo na njihovu našljedstvu.

¹⁰ Potom izide treæi ždrijeb za sinove Zavulonove po porodicama njihovijem; i međa našljedstvu njihovu bi do Sarida.

¹¹ A odatle ide međa njihova pokraj mora na Maralu, i dopire do Davaseta, i ide na potok koji je prema Jokneamu,

¹² Pa se okreæe od Sarida na istok do međe Kislot-Tavorske, i ide na Davrat i izlazi do Jafe;

¹³ Otuda ide opet k istoku do Gita-Efera, a to je Ita-Kasin, i izlazi na Remon-Metoar, a to je Neja;

¹⁴ Otuda se savija međa k sjeveru na Anaton, i izlazi u dolinu Jeftail,

¹⁵ S Katatom i s Nalalom i Simronom i Idalom i Vitlejemom, dvanaest gradova sa selima svojim.

¹⁶ To je našljedstvo sinova Zavulonovijeh po porodicama njihovijem, to su gradovi i sela njihova.

¹⁷ Za Isahara izide ždrijeb èetvrti, za sinove Isaharove po porodicama njihovijem;

¹⁸ A međa im bi: Jezrael i Kesulot i Sunim,

¹⁹ I Aferajim i Seon i Anaharat,

²⁰ I Ravit i Kision i Aves,

²¹ I Remet i En-Ganim i En-Ada i Vet-Fasis,

²² A otuda ide međa na Tavor i na Sahasimu

i Vet-Semes, i udara u Jordan; šesnaest gradova sa selima svojim.

²³ To je našljedstvo plemena sinova Isaharovijeh po porodicama njihovijem; to su gradovi i sela njihova.

²⁴ Potom izide ždrijeb peti za pleme sinova Asirovijeh po porodicama njihovijem.

²⁵ I međa im bi: Helkat i Alija i Vetem, i Ahsaf,

²⁶ I Alameleh i Amad i Misal, i pruža se do Karmela k moru i do Sihor-Livnata,

²⁷ I odatle se savija k istoku na Vet-Dagon, i dopire do Zavulona i do doline Jeftaila k sjeveru, i do Vetemeka i Naila, i ide do Havula nalijevo;

²⁸ I Hevron i Reov i Amon i Kana dori do Sidona velikoga;

²⁹ Otuda se savija međa na Ramu i do tvrdoga grada Tira, a otuda se savija na Osu i izlazi na more pokraj dijela Ahsivskoga;

³⁰ I Ama i Afek i Reov; dvadeset i dva grada sa selima svojim.

³¹ To je našljedstvo plemena sinova Asirovijeh po porodicama njihovijem, to su gradovi i sela njihova.

³² Za sinove Neftalimove izide ždrijeb šesti, za sinove Neftalimove po porodicama njihovijem,

³³ I međa im bi od Elafa i od Alona do Sananima, i od Adami-Nekeva i Javnila do Lakuma, i izlazi na Jordan;

³⁴ Potom se obræe međa na zapad k Aznot-Tavoru, i ide na Ukok, i dopire do Zavulona s juga i do Asira sa zapada i do Jude na Jordanu s istoka.

³⁵ A tvrdi su gradovi: Sidim, Ser i Amat, Rakat i Hinerot,

³⁶ I Adama i Rama i Asor,

³⁷ I Kedes i Edrej i En-Asor,

³⁸ I Iron Migdalil, Orem i Vet-Anat i Vet-Semes; devetnaest gradova sa selima svojim.

³⁹ To je našljedstvo plemena sinova Nef-talimovijeh po porodicama njihovijem, to su gradovi sa selima svojim.

⁴⁰ Sedmi ždrijeb izide za pleme sinova Danovijeh po porodicama njihovijem,

⁴¹ I međa našljedstvu njihovu bi Sara i Estaol i Ir-Semes,

⁴² I Salavin i Ajalon i Jetla,

⁴³ I Elon i Tamnata i Akaron,

⁴⁴ I Eltekon i Giveton i Valat,

⁴⁵ I Jud i Vani-Varak i Gat-Rimon,

⁴⁶ I Me-Jarkon i Rakon s međama svojim prema Jopi.

⁴⁷ Ali međe sinova Danovijeh izidoše male za njih; zato izidoše sinovi Danovi i udariše na Lesem i uzeše ga i pobiše oštrijem maèem i osvojiše ga, i naseliše se u njemu, i Lesem prozvaše Dan po imenu Dana oca svojega.

⁴⁸ To je našljedstvo plemena sinova Danovijeh po porodicama njihovijem; to su gradovi i sela njihova.

⁴⁹ A kad podijeliše zemlju po međama njezinijem, dadoše sinovi Izrailjevi našljedstvo Isusu sinu Navinu među sobom.

⁵⁰ Po zapovijesti Gospodnjoj dadoše mu grad koji zaiska, Tamnat-Sarah u gori Jefremovoj, a on sagradi grad i naseli se u njemu.

⁵¹ To su našljedstva koja Eleazar sveštenik i Isus sin Navin i glavari porodica otačkih u plemenima sinova Izrailjevijeh podijeliše ždrijebom u Silomu pred Gospodom na vratima šatora od sastanka, i tako podijeliše zemlju.

20

¹ Potom reče Gospod Isusu govoreći:

² Kaži sinovima Izrailjevijem i reci: Odredite gradove za utočišta, za koje sam vam govorio preko Mojsija,

³ Da onamo uteče krvnik koji ubije koga nehotice, ne misleći, da vam budu utočišta od osvetnika.

⁴ Pa kad ko uteče u koji od tih gradova, neka stane pred vratima gradskim i neka kaže starješinama onoga grada stvar svoju, pa neka ga prime k sebi, i dadu mu mjesto da sjedi kod njih.

⁵ I ako dođe za njim osvetnik, neka mu ne dadu krvnika u ruke, jer je nehotice ubio bližnjega niti je prije mrzio na nj.

⁶ Nego neka sjedi u gradu onom dokle ne stane pred zbor na sud, do smrti poglavara sveštenikoga koji bude onda, tada neka se krvnik vrati i ide u svoj grad i svojoj kući, u grad iz kojega je utekao.

⁷ I odijeliše Kedes u Galileji u gori Neftalimovoj i Sihem u gori Jefremovoj i Kirijat-Arvu, to je Hevron, u gori Judinoj.

⁸ A preko Jordana od Jerihona na istok odrediše Vosor u pustinji, u ravni, od plemena Ruvimova, i Ramot u Galadu od plemena

Gadova, i Golan u Vasanu od plemena Manasijina.

⁹ To su gradovi određeni svijem sinovima Izrailjevijem i došljaku koji se bavi među njima, da uteèe u njih ko god ubije koga nehotice i da ne pogine od ruke osvetnikove dokle ne stane pred zbor.

21

¹ Tada doðoše glavari otaèkih porodica Levitiskih k Eleazaru svešteniku i k Isusu sinu Navinu i glavarima porodica otaèkih i plemenima sinova Izrailjevijeh.

² I rekoše im u Silomu u zemlji Hananskoj govoreæi: Gospod je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu gradovi gdje æemo živjeti i podgraða njihova za stoku našu.

³ I dadoše sinovi Izrailjevi Levitima od našljedstva svojega po zapovijesti Gospodnjoj ove gradove i podgraða njihova:

⁴ Izide ždrijeb za porodice Katove; i dopade sinovima Arona sveštenika između Levita ždrijebom trinaest gradova od plemena Judina i od plemena Simeunova i od plemena Venijaminova.

⁵ A ostalijem sinovima Katovijem dopade ždrijebom deset gradova od porodica plemena Jefremova i od plemena Danova i od polovine plemena Manasijina.

⁶ A sinovima Girsonovijem dopade ždrijebom od porodica plemena Isaharova i od plemena Asirova i od plemena Neftalimova i od polovine plemena Manasijina u Vasanu trinaest gradova;

7 Sinovima Merarijevim po porodicama njihovijem od plemena Ruvimova i od plemena Gadova i od plemena Zavulonova dvanaest gradova.

8 Dadoše dakle sinovi Izrailjevi Levitima te gradove i podgrađa njihova ždrijebom, kao što bješe zapovjedio Gospod preko Mojsija.

9 I dadoše od plemena sinova Judinijeh i od plemena sinova Simeunovijeh ove gradove koji se kazuju po imenima;

10 I dopade sinovima Aronovijem od porodica Katovijeh između sinova Levijevih, za koje pade prvi ždrijeb,

11 Njima dopade: Kirijat-Arva, a Arva je otac Anakov, a taj je grad Hevron u gori Judinoj, s podgrađem svojim unaokolo.

12 A polje oko toga grada i sela njegova dadoše Halevu sinu Jefonijinu u našljedstvo.

13 Dadoše dakle sinovima Arona sveštenika grad za utočište krvniku Hevron s podgrađem, i Livnu s podgrađem.

14 I Jatir s podgrađem, i Estemoju s podgrađem,

15 I Olon s podgrađem, i Davir s podgrađem,

16 I Ajin s podgrađem, i Jutu s podgrađem, i Vet-Semes s podgrađem: devet gradova od ta dva plemena.

17 A od plemena Venijaminova Gavaon s podgrađem, i Gavaju s podgrađem,

18 Anatot s podgrađem, i Almon s podgrađem: četiri grada.

19 Svega gradova sinova Arona sveštenika trinaest gradova s podgrađima.

²⁰ A porodicama sinova Katovijeh, Levitima, što ih još bješe od sinova Katovijeh, dopadoše na njihov ždrijeb gradovi od plemena Jefremova;

²¹ Dopade im grad za utoèište krvniku Sihem s podgraðem u gori Jefremovoj, i Gezer s podgraðem,

²² I Kivsajim s podgraðem, i Vet-Oron s podgraðem: èetiri grada;

²³ A od plemena Danova: Eltekon s podgraðem, Giveton s podgraðem,

²⁴ Ajalon s podgraðem, Gat-Rimon s podgraðem: èetiri grada.

²⁵ A od polovine plemena Manasijina: Tanah s podgraðem i Gat-Rimon s podgraðem: dva grada.

²⁶ Svega deset gradova s podgraðima dadoše porodicama sinova Katovijeh ostalijem.

²⁷ A sinovima Girsonovijem izmeðu porodica Levitskih dadoše od polovine plemena Manasijina grad za utoèište krvniku Golan u Vasanu s podgraðem, i Vesteru s podgraðem: dva grada;

²⁸ A od plemena Isaharova: Kison s podgraðem, Davrot s podgraðem.

²⁹ Jarmut s podgraðem, En-Ganim s podgraðem: èetiri grada;

³⁰ A od plemena Asirova: Misal s podgraðem, Avdon s podgraðem,

³¹ Helkat s podgraðem, i Reov s podgraðem: èetiri grada;

³² A od plemena Neftalimova grad za utoèište krvniku Kedes u Galileji s podgraðem, i Amot-Dor s podgraðem, i Kartan s podgraðem: tri

grada.

³³ Svega gradova sinova Girsonovijeh po porodicama njihovijem trinaest gradova s podgrađima.

³⁴ A porodicama sinova Merarijevih, ostalijem Levitima, dadoše od plemena Zavulonova Jokneam s podgrađem, Kartu s podgrađem,

³⁵ Dimnu s podgrađem, Nalol s podgrađem: èetiri grada;

³⁶ A od plemena Ruvimova: Vosor s podgrađem, i Jazu s podgrađem,

³⁷ Kedimot s podgrađem, i Mifat s podgrađem: èetiri grada;

³⁸ A od plemena Gadova: grad za utoèište krvniku Ramot u Galadu s podgrađem, i Mahanajim s podgrađem.

³⁹ Esevon s podgrađem, Jazir s podgrađem; svega èetiri grada.

⁴⁰ Sve ove gradove dadoše sinovima Merarijevim po porodicama njihovijem, što još bijahu između porodica Levitskih; i dođe na ždrijeb njihov dvanaest gradova.

⁴¹ Svega gradova Levitskih u našljedstvu sinova Izrailjevijeh bješe èetrdeset i osam gradova s podgrađima.

⁴² A svi gradovi imaju svoja podgrađa unaokolo; tako je u svakoga grada.

⁴³ Tako dade Gospod Izrailju svu zemlju, za koju se zakle ocima njihovijem da æe im je dati, i naslijediše je i naseliše se u njoj.

⁴⁴ I umiri ih Gospod otsvuda unaokolo, kao što se zakleo ocima njihovijem; i niko se ne održa

pred njima od svih neprijatelja njihovih; sve neprijatelje njihove predade im Gospod u ruke.

⁴⁵ Ništa ne izosta od svega dobra što bješe obrekao Gospod domu Izrailjevu; sve se zbi.

22

¹ Tada sazva Isus sinove Ruvimove i sinove Gadove i polovinu plemena Manasijina,

² I reče im: vi držaste sve što vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji, i slušaste glas moj u svemu što sam vam zapovijedao.

³ Ne ostaviste braće svoje dugo vremena, do ovoga dana, i dobro čuvaste zapovijest Gospoda Boga svojega.

⁴ A sada Gospod je Bog vaš smirio braću vašu, kako im je rekao; sada dakle vratite se i idite u šatore svoje u zemlju nasljedstva svojega, koju vam je dao Mojsije sluga Gospodnji s onu stranu Jordana.

⁵ Samo pazite dobro da vršite zapovijest i zakon, što vam je zapovjedio Mojsije sluga Gospodnji, da ljubite Gospoda Boga svojega i da hodite svijem putovima njegovim, i čuvate zapovijesti njegove i držite ih se, i da mu služite svijem srcem svojim i svom dušom svojom.

⁶ I blagoslovi ih Isus, i otpusti ih da idu u svoje šatore.

⁷ A polovini plemena Manasijina bješe dao Mojsije nasljedstvo u Vasanu, a drugoj polovini dade Isus s braćom njihovom s ovu stranu Jordana k zapadu. I otpuštajući ih Isus u šatore njihove blagoslovi ih,

⁸ I reèe im govoreæi: s velikim blagom vraæate se u šatore svoje, sa stokom vrlo mnogom; sa srebrom i zlatom i mjeðu i gvoždem i odijelom vrlo mnogim; podijelite plijen od neprijatelja svojih s braæom svojom.

⁹ I vrativši se sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina otidoše od sinova Izrailjevijeh iz Siloma, koji je u zemlji Hananskoj, iduæi u zemlju Galadsku, u zemlju našljedstva svojega, koju naslijediše, kako bješe Gospod zapovjedio preko Mojsija.

¹⁰ A kad doðu na meðu Jordansku u zemlji Hananskoj, naèiniše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina oltar ondje na Jordanu, oltar velik i naoèit.

¹¹ I èuše sinovi Izrailjevi gdje se govori: gle, sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina naèiniše oltar prema zemlji Hananskoj na meði Jordanskoj, pokraj sinova Izrailjevijeh.

¹² A kad èuše sinovi Izrailjevi, skupi se sav zbor sinova Izrailjevijeh u Silom da idu da se biju s njima.

¹³ I poslaše sinovi Izrailjevi k sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini plemena Manasijina u zemlju Galadsku Finesa sina Eleazara sveštenika,

¹⁴ I s njim deset knezova, po jednoga kneza od doma otaèkoga od svijeh plemena Izrailjevijeh, a svaki ih bješe poglavar u domu otaca svojih u tisuæama Izrailjevijem.

¹⁵ A oni doðu k sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i polovini plemena Manasi-

jina u zemlju Galadsku, i rekoše im govoreæi:

¹⁶ Ovako veli sav zbor Gospodnji: kakav je to grijeh kojim se ogriješiste Bogu Izrailjevu odvrativši se danas od Gospoda naèinivši oltar da se odmetnete danas od Gospoda?

¹⁷ Malo li nam je grijeha Fegorova, od kojega se još nijesmo oèistili do danas i s kojega dođe pogibao na zbor Gospodnji,

¹⁸ Te se danas odvraæate od Gospoda, i odmeæete se danas od Gospoda, da se sjutra razgnjevi na sav zbor Izrailjev?

¹⁹ Ako je zemlja našljedstva vašega neèista, prijeđite u zemlju našljedstva Gospodnjega, u kojoj stoji šator Gospodnji, i uzmite našljedstvo meðu nama; samo se ne odmeæite od Gospoda i ne odmeæite se od nas gradeæi sebi oltar mimo oltar Gospoda Boga našega.

²⁰ Nije li se Ahan sin Zarin ogriješio o stvari proklete, te dođe gnjev na sav zbor Izrailjev? i on ne pogibe sam za grijeh svoj.

²¹ A sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manasijina odgovoriše i rekoše poglavarima tisuæa Izrailjevih:

²² Gospod Bog nad bogovima, Gospod Bog nad bogovima, on zna, i Izrailj neka zna. Ako smo radi odmetati se i griješiti Gospodu, neka nas ne saèuva danas.

²³ Ako smo naèinili oltar da se odvratimo od Gospoda ili da prinosimo na njemu žrtve paljenice ili dare ili da prinosimo na njemu žrtve zahvalne, Gospod neka traži.

²⁴ Nego to uèinismo bojeæi se ovoga: rekosmo: sjutra æe reæi sinovi vaši sinovima našim gov-

oreæi: šta vi imate s Gospodom Bogom Izrailjevim?

²⁵ Među je postavio Gospod između nas i vas, sinovi Ruvimovi i Gadovi, Jordan; vi nemate dijela u Gospoda. Te æe sinovi vaši odbiti sinove naše da se ne boje Gospoda.

²⁶ Zato rekosmo: uèinimo tako, i naèinimo oltar, ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu,

²⁷ Nego da bude svjedok među nama i vama, i među natražjem našim nakon nas, da bismo služili Gospodu pred njim žrtvama svojim paljenicama i prinosima svojim, i žrtvama svojim zahvalnim, i da ne bi rekli kadgod sinovi vaši sinovima našim: vi nemate dijela u Gospoda.

²⁸ Jer rekosmo: ako kad reku tako nama ili natražju našem, tada æemo im kazati: vidite sliku od oltara Gospodnjega koju naèiniše oci naši ne za žrtvu paljenicu ni za drugu žrtvu, nego da je svjedoèanstvo među nama i vama.

²⁹ Ne daj Bože da se odmeæemo Gospodu i da se danas odvraæamo od Gospoda naèinivši oltar za žrtvu paljenicu, za dar ili za prinos, mimo oltar Gospoda Boga našega, koji je pred šatorom njegovijem.

³⁰ A kad èu Fines sveštenik i knezovi od zbora, poglavari od tisuæa Izrailjevih koji bijahu s njim, rijeèi koje im rekoše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi i sinovi Manasijini, bi im po volji.

³¹ I reèe Fines sin Eleazara sveštenika sinovima Ruvimovijem i sinovima Gadovijem i sinovima Manasijinim: danas poznasmo da je među nama Gospod kad se ne ogriješiste Gospodu tijekom grijehom, i saèuvaste sinove

Izrailjeve od ruku Gospodnjih.

³² I Fines sin Eleazara sveštenika i oni knezovi vratiše se od sinova Ruvimovijeh i od sinova Gadovijeh iz zemlje Galadske u zemlju Hanansku k sinovima Izrailjevijem, i javiše im stvar.

³³ I bi po volji sinovima Izrailjevijem; i hvališe Boga sinovi Izrailjevi, i ne govoriše više da idu da se biju s njima da potru zemlju, u kojoj žive sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi.

³⁴ I prozvaše sinovi Ruvimovi i sinovi Gadovi onaj oltar Ed govoreæi: svjedok je meðu nama da je Gospod Bog.

23

¹ A poslije mnogo vremena, pošto Gospod umiri Izrailja od svijeh neprijatelja njegovijeh unaokolo, i Isus bi star i vremenit,

² Dozva Isus sve sinove Izrailjeve, starješine njihove i poglavare njihove i sudije i upravitelje njihove, i reæe im: ja sam star i vremenit;

³ A vi ste vidjeli sve što je uèinio Gospod Bog vaš svijem ovijem narodima vas radi, jer je Gospod Bog vaš sam vojevao za vas.

⁴ Vidite, razdijelio sam vam ždrijebom ove narode, koji ostaše, u našljedstvo po plemenima vašim od Jordana, sve narode koje istrijebih do velikoga mora na zapad.

⁵ I Gospod Bog vaš razagnaæe ih ispred vas i istrijebiæe ih ispred vas, i naslijediæete zemlju njihovu, kao što vam je rekao Gospod Bog vaš.

⁶ Zato ukrijepite se dobro da držite i tvorite sve što je napisano u knjizi zakona Mojsijeva, da ne otstupate od njega ni nadesno ni nalijevo,

⁷ Da se ne pomješate s tijem narodima što su ostali među vama, i da ne pominjete imena bogova njihovijeh, i da se ne kunete njima niti da im služite niti im se klanjate.

⁸ Nego se držite Gospoda Boga svojega, kao što ste èinili do danas.

⁹ Zato je Gospod odagnao ispred vas narode velike i jake, i niko se nije održao pred vama do danas.

¹⁰ Jedan èovjek između vas gonjae tisuæu, jer Gospod Bog vaš vojuje za vas, kao što vam je rekao.

¹¹ Pazite dakle dobro da ljubite Gospoda Boga svojega.

¹² Jer ako se odvratite i pristanete za ostatkom tijeh naroda što su još ostali među vama, i s njima se oprijateljite i pomiješate se s njima i oni s vama,

¹³ Znajte zaista da Gospod Bog vaš neæe više izgoniti tijeh naroda ispred vas, nego æe vam oni postati zamka i mreža, i biè bokovima vašim, i trnje oèima vašim, dokle ne izginete na ovoj dobroj zemlji koju vam je dao Gospod Bog vaš.

¹⁴ I evo, ja idem sada kuda ide sve na zemlji; poznajte dakle svijem srcem svojim i svom dušom svojom da nije izostalo ništa od svega dobra što vam je obrekao Gospod Bog vaš, sve vam se navršilo, nije izostalo ništa.

¹⁵ A kako vam se navršilo svako dobro što vam je obrekao Gospod Bog vaš, tako æe Gospod pustiti na vas sva zla, dokle vas ne istrijebi s ove dobre zemlje, koju vam je dao Gospod Bog vaš,

¹⁶ Ako prestupite zavjet Gospoda Boga svojega

koji vam je zapovjedio, i otidete da služite drugim bogovima, i stanete im se klanjati; i raspaliæe se gnjev Gospodnji na vas, i nestaae vas brzo s te dobre zemlje, koju vam je dao.

24

¹ Potom sabra Isus sva plemena Izrailjeva u Sihem, i sazva starješine Izrailjeve i poglavare njegove i sudije njegove i upravitelje njegove, i stadoše pred Bogom.

² I reèe Isus svemu narodu: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: s onu stranu rijeke živješe negda oci vaši, Tara otac Avramov i otac Nahorov, i služiše drugim bogovima.

³ Ali uzeh oca vašega Avrama ispreko rijeke i provedoh ga kroz svu zemlju Hanansku i umnožih sjeme njegovo daviši mu Isaka.

⁴ A Isaku dadoh Jakova i Isava, i dadoh Isavu goru Sir da je njegova; a Jakov i sinovi njegovi sidoše u Misir.

⁵ I poslah Mojsija i Arona, i muèih Misir, kako uèinih usred njega, potom vas izvedoh.

⁶ A kad izvedoh iz Misira oce vaše, dođoše na more, a Misirci gnaše oce vaše s kolima i s konjicima do Crvenoga Mora.

⁷ Tada zavapiše ka Gospodu, i postavih tamu između vas i Misiraca, i navedoh na njih more koje ih zatrpa, i oèi vaše vidješe šta uèinih od Misiraca; potom ostaste u pustinji dugo vremena.

⁸ Iza toga dovedoh vas u zemlju Amoreja koji življahu s onu stranu Jordana; i oni se pobiše s vama, ali ih dadoh vama u ruke, te naslijediste zemlju njihovu, i istrijebih ih ispred vas.

⁹ A Valak sin Seforov car Moavski podiže se da se bije s Izrailjem, i posla te dozva Valama sina Veorova da vas prokune.

¹⁰ Ali ne htjeh poslušati Valama, te vas on još blagoslovi, i izbavih vas iz ruke njegove.

¹¹ Potom prijeđoste preko Jordana, i dođoste pod Jerihon, i biše se s vama Jerihonjani, Amoreji i Ferezeji i Hananeji i Heteji i Gergeseji i Jeveji i Jevuseji; i dadoh ih vama u ruke.

¹² I poslah pred vama stršljene, koji ih izagnaše ispred vas, dva cara Amorejska; ne maèem tvojim ni lukom tvojim.

¹³ I dadoh vam zemlju, koje ne radiste, i gradove, kojih ne gradiste, i u njima živite; iz vinograda i iz maslinika, kojih nijeste sadili, jedete.

¹⁴ Zato sada bojte se Gospoda i služite mu vjerno i istinito; i povrzite bogove, kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke i u Misiru, pa služite Gospodu.

¹⁵ Ako li vam nije drago služiti Gospodu, izberite sebi danas kome æete služiti: ili bogove kojima su služili oci vaši s onu stranu rijeke, ili bogove Amoreja u kojih zemlji živite; a ja i dom moj služim Gospodu.

¹⁶ A narod odgovori i reèe: ne daj Bože da ostavimo Gospoda da služimo drugim bogovima.

¹⁷ Jer Gospod Bog naš, on je izveo nas i oce naše iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga, i on je uèinio pred našim oèima one znake velike, i èuvao nas cijelijem putem kojim idosmo, i po svijem narodima kroz koje prođosmo.

18 I Gospod je istjerao ispred nas sve narode i Amoreje, koji življahu u ovoj zemlji; i mi æemo služiti Gospodu, jer je Bog naš.

19 A Isus reèe narodu: ne možete služiti Gospodu, jer je svet Bog, Bog revnitelj, neæe podnositi vaše nevjere i vaših grijeha.

20 Kad ostavite Gospoda i stanete služiti tuđim bogovima, okrenuæe se i zlo æe vam uèiniti, i istrijebiæe vas, pošto vam je dobro èinio.

21 A narod reèe Isusu: ne, nego æemo Gospodu služiti.

22 A Isus reèe narodu: sami ste sebi svjedoci da ste izabrali sebi Gospoda da mu služite. I oni rekoše: svjedoci smo.

23 Povrzite dakle bogove tuđe što su meðu vama, i privijte srce svoje ka Gospodu Bogu Izrailjevu.

24 A narod reèe Isusu: Gospodu Bogu svojemu služiaemo i glas njegov slušaemo.

25 Tako uèini Isus zavjet s narodom onaj dan i postavi im uredbe i zakone u Sihemu.

26 I zapisa Isus ove rijeèi u knjigu zakona Božijega; i uzevši kamen velik podiže ga ondje pod hrastom koji bijaše kod svetinje Gospodnje.

27 I reèe Isus svemu narodu: evo, kamen ovaj neka vam bude svjedoèanstvo; jer je èuo sve rijeèi Gospodnje, koje nam je govorio; i neka vam bude svjedoèanstvo da ne biste slagali Bogu svojemu.

28 Potom raspusti Isus narod, svakoga na njegovo našljedstvo.

29 A poslije ovijeh stvari umrije Isus sin Navin sluga Gospodnji, kad mu bijaše sto i deset godina.

³⁰ I pogreboše ga u međama našljedstva njegova u Tamnat-Sarahu, koji je u gori Jefremovoj sa sjevera gori Gasu.

³¹ I služi Izrailj Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina, koje dugo živješe iza Isusa i koje znahu sva djela Gospodnja, koja uèini Izrailju.

³² I kosti Josifove, koje donesoše sinovi Izrailjevi iz Misira, pogreboše u Sihemu, u dijelu polja koje je kupio Jakov od sinova Emora oca Sihemova za sto novaca; i biše u sinova Josifovijeh u našljedstvu njihovu.

³³ I Eleazar sin Aronov umrije, i pogreboše ga na brdu Finesa sina njegova, koje mu bješe dano u gori Jefremovoj.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27